

[Melchior.]

ørerne hos folk, så det er ikke sådan, at der overhovedet ikke er nogen valgfrihed. Dernæst blev der sagt, at hvis der kom yderligere en sender, ville der dukke masser af nye talenter op. Jeg tror altså ikke for alvor på, at der går masser af ubrugte talenter rundt, folk, der har evner indtil genialitet. De vil som regel — desværre ikke altid, men som regel — trænge igennem, og jeg tror, det er et fåfængt håb, hr. Lembourn dér har.

Chr. Christensen (KrF):

Det er rigtigt, at jeg i mit indlæg nævnte ordet soberhed, og det mener jeg er et krav til Danmarks radio, vi må fastholde. Jeg vil sige til hr. Melchior, at jeg tror, han skal vænne sig til at lytte til alsidigheden i mine udtalelser, for soberhed blev nævnt, men alsidighed blev nævnt 2 eller 3 gange, og det stiller jeg som et meget, meget stort krav til Danmarks radio.

Jeg sagde i min indledning, at jeg var nødt til at komme med nogle generelle betragtninger for at begrunde mit partis stillingtagen til det fremlagte forslag, men at jeg derudover ikke skulle tage forskud på den debat, der kommer. Det skal jeg stå ved også nu, men jeg kan ikke undlade en lille bemærkning af lidt sørgmodig karakter, og den er til hr. Ole Espersen. Jeg har også været på Bornholm og har hørt helt andre toner end dem, hr. Ole Espersen fremførte. Men når jeg står her og drøfter en sag som politiker, forventer jeg også at blive svaret af en politiker og ikke af et medlem af medarbejderstaben i Danmarks radio, som der blev givet udtryk for fra hr. Ole Espersens side. Jeg er meget, meget mere glad for at minde hr. Ole Espersen, da han sidste efterår, da jeg fremlagde de synspunkter, jeg har fremlagt her, i Kristeligt Dagblad skrev sådan noget som: Vi kan ikke stille krav til den enkelte kunstner om, hvad han indlægger i sine skuespil og retninger, eller skal vi kalde det litteratur, men hvis der inden for radioens område sker overtrædelse af disse regler for medarbejderstaben, skal vi tage det op. Jeg mindes stadig væk med glæde hr. Ole Espersens indlæg.

Lembourn (KF):

Hr. Lasse Budtz havde nogle kryptiske

bemærkninger, forekom det mig, om demokratiets funktion og talte om, at det kunne da ikke være demokratisk, at flertallet tilsidesatte mindretallet. Jeg går ud fra, at det ikke er mere demokratisk, at mindretallene tilsidesætter flertallene. I øvrigt er det en lidt meningsløs diskussion, for det, vi taler om, er den idé, der ligger i demokratiet, at opretholde en dialog og i dette tilfælde en dialog mellem dem, der producerer programmerne i Danmarks radio, og publikum, og det er måske denne dialog, der ikke i tilstrækkelig grad er kommet frem.

Hr. Ole Espersen mente, at der var sket en forringelse af programmernes kvalitet i England. Jeg har en anden opfattelse, og hvis man læser den debat, som foregik i det engelske parlament, efter at den engelske parlamentskommission, som var blevet nedsat til at undersøge dette, havde afgivet betænkning, fremgår det ganske klart, at en lang række af talerne i parlamentet sagde, at de tidligere havde været modstandere af oprettelsen af en uafhængig station, men at de nu var blevet tilhængere.

Hr. Melchior og i øvrigt også hr. Lasse Budtz mente, at der ikke var talentmasse nok i Danmark til endnu en sender. Nu er det jo noget, som ikke kan konstateres, før man har den. Men hvis man sammenligner med antallet af sendere og befolkningmængde i England og i Holland, for at tage to eksempler, så er der en mindre befolkningmasse pr. sender dér, end der er i Danmark. Så kan selvfølgelig hr. Lasse Budtz og andre hævde, at deres programmer er af ringere kvalitet end vores, men det skal man nu vist være forsigtig med.

Så vil jeg sige til ministeren, at det er lidt svært at finde ud af, hvad ministeren og ministerens parti egentlig mener. Jeg opfattede ministerens første bemærkning sådan, at hun og regeringen i princippet var enig i, at der på et eller andet tidspunkt bør kunne oprettes en konkurrence i æteren, og at uenigheden alene ligger i, hvorledes det skal gøres. Men jeg tager måske fejl. Jeg har altid troet, det var venstres principielle standpunkt. Det, vi åbenbart er uenige om, er, hvorledes det skal realiseres. Jeg har altså den opfattelse, at hvis det nogen sinde skal realiseres, må der først åbnes for muligheden, og så må man begynde undersøgelsesarbejdet i det øjeblik, nogen kommer med et forslag om,